CÂNTECE
ŞI
STRIGĂTURI

DIN

JUDEŢUL CERNĂUŢI

PUBLICATE DE

GAVRIL IONESCU
PROFESOR

CERNĂUŢI
Dec. 1933

PREŢUL LEI 10.—

CÂNTECE
ȘI
STRIGĂTURI

DIN

JUDEȚUL CERNĂUȚI

PUBLICATE DE

GAVRIL IONESCU
PROFESOR

CERNĂUȚI
Dec. 1933

PREȚUL LEI 10.—

OMAGIU

Profesorului

Dr. Victor Morariu

care a știut să inoculeze cu neîntrecuta-i măiestrie, în sufletul meu de școlar, sfânta dragoste de neam, graiu românesc și lumină.



Prefață.

Cântecele și strigăturile din această culegere au fost culese toate din satele românești din județul Cernăuți, cu ocazia tradiționalelor și sfintelor noastre hramuri și „petreceri populare", de către câteva eleve și câțiva elevi originari de prin aceste înstrăinate răzășii străbune și subsemnatul.

Țiu să aduc viile mele mulțumiri îndeosebi următoarelor eleve dela „Școala normală de învățatoare" din Cernăuți": Derenețchi Ar., Lupășteanu Viorica, Mosorocean Glafira, Huțcal Maria, Chlopina Zenovia, Suhoverschi Francisca, Cucinschi Maria și elevilor: Morărean Vasile, Maga Octavian și Bădicel Niculaie.

Ce privește forma și orânduiala capitolelor am respectat criteriile preconizate în prima mea culegere.[1])

GAVRIL JONESCU.

[1]) Vezi „Cântece și strigături din jud. Suceava" pag. 2 și urm.

Cântece cântate de feciori.

Spune-i mândră mâne-ta
Să'ngrădească ulița
Nici cu pari nici cu nuele
Numai cu cuvinte rele.
Spune-i mândră mâne-ta
Să samene mac în prag
Că de-amu la voi nu calc
Macu-a crește și-a'nflori
Tu mândruță mi-i dori
Macu floarea scutura
Tu mândruță mi-i cata.
Auzit dela Domnica Lungu din Voloca.

*

Mândruță de doru tău
Zac în pat și nu mi-i rău
Și nimica nu mă doare
Numai mă usc pe picioare.
Auzit dela Niculai Paulencu din Voloca.

*

Frunză verde și una
Rău mă doare inima
Unde văd pe mândra mea
In brațele altuia.
De-aș vedea-o cu de-al meu
Nu m'ar durea așa rău
Dar o văd la un străin
Și mor bat ca de venin.
Auzit dela Maria Paulencu din Voloca.

*

Frunză verde şi una
Rău mă doare inima,
Nu mă doare de durere
Ci de scârbă şi de jele;
Floricică de pe baltă
Bine-am mai trăit odată
Florică din părău
Vai şi-amar de traiu meu
Aşa-mi trec zilele mele
Una bună zece rele
Şi aşa-mi petrec viaţa
Cu suspin cu jele grea
Cu scârbă şi cu nacaz
Şi cu lacrimi pe obraz.
Cui îi plac vorbe de jele
Vie-asculte gurii mele
Cine nu-i mâncat de rele
Nu ştie a cânta de jele
Lăsaţi-mă să-i cânt eu
Că-s mâncat destul de greu
Câtă scârbă e pe lume
De mine se leag' anume
Dar aiasta de la urmă
Văd că viaţa mea o curmă
Că la mine în grădină
A prins jalea rădăcină
Şi-am nămit un om s'o sape
Ca de scârbă să mă scape
Şi-o sapat ca de un strat
Da de scârbă n'o mai dat.

Auzit dela Ilie Morăreanu din Ostriţa.

*

Mult mă mustră cineva
Dece eu nu pot cânta?
Cum oiu avea glas de om
Că sara plângând adorm
Cum oiu avea glas de cuc
Că sara plângând mă culc
Dimineaţa când mă scol
Cu lacrimi obrazu'm spăl!

Auzit dela Ion alui Constantin Morăreanu din Ostriţa.

*

Frunză verde zolzi de peşte
Trage mândră şi gâceşte
Dece codru'ngălbineşte
Şi voinicu'mbătrâneşte?
Codru'ngălbinea de ploi
Şi voinicu de nevoi!
Codru'ngălbinea de soare
Voinic tânăr de prinsoare!
Codru de zăpadă grea
Voinicu de voie rea!

Auzit dela Domnica Popovici din Valea Cosminului.

*

Câtu-i muntele de'nalt
Tăt omătu s'a luat
Numai la inima mea
Ce s'a pus nu se mai ia.
Că s'a pus cu jurământ
Să mă deie la pământ
La pământ cu iarbă verde
Trece mândra nu mă vede!

Auzit dela Gheorghe Pisarciuc din Corovia.

*

Fa Ileană n'ai fost fată
Da ai fost o blăstămată

C'ai lasat uşa crapată
Şi la urmă hop şi eu
Şi-am picat ca să te ieu
Eu pe tine te-oi lua
Dupăce ne-om judeca
Judecată la Orhei
La popă, la Arhirei
Eu pe tine te-oi lua
Când a creşte grâu în tindă
S'ajungă cu spicu'n grindă!
Eu pe tine te-oi lua
Când a creşte grâu în casă
Şi-a bate cu spicu'n masă
Atunci tu îi fi mireasă!
Auzit dela Mihai Serafinceanu din Corovia.

*

Frunză verde codru-i des
Tătă lumea şi-o ales
Ce-a fost verde şi frumos
Ce-a fost bun şi drăgostos
Dar-eu cu ce m'am ales?
Trei fire de neghinuţă
Şi-o drăguţă cam negruţă.
Frunză verde cum se face
Ce iubesc mamii nu-i place
De-ar plăcea mamii ca mie
Mâne-aş merge'n cununie!
Auzit dela Ion Ursachi din Cuciurul Mare.

*

La portiţa mândrei mele
Este-un izvoraş cu jele
Merge mândra să se spele
Şi-a dat de urmele mele

I-s'o'mplut trupu cu jele
Şi inima de durere
Şi capu de gânduri rele.
Auzit dela Marioara Iftodi din Ceahor.

*

Frunză verde şi-o lalea
Dragostea-i o boală grea
Nu-ţi dă pace la mâncare
Nici hodină la culcare!
De m'aş face-un porumbel
Să sbor pe zid boeresc
In mers mândra s'o privesc.
Mersu ei cel legănat
Mi-a făcut să zac în pat
Trupu-i înalt şi subţire
Mă bagă'n pământ cu zile.
Auzit dela Marioara Iftodi din Ceahor.

*

De-aş cânta cum cântă cucu
Nu m'aş bate după lucru,
Aş sbura din pom în pom
Şi-aş trăi ca şi un domn,
Aş sbura din creangă'n creangă
Şi-aş trăi ca om de treabă.
De-ar fi cucu'n voinicel
Mi l-aş prinde hărgăţel
Să-mi tot cânte, cânte'n faţă
Şi seara şi'n dimineaţă.
D'aşa cucu-i păsărea
El cântă pe rămurea
Şi sboară pe unde vrea
Nu-i pasă de jelea mea!
Auzit dela Marioara Iftodi din Ceahor.

Cântece cântate de fete.

De-ar da Dumnezău un vânt
Să dea gardu la pământ
Să rămâie numai parii
Să se spânzure duşmanii
Să rămâie cea nuia
Să crepe duşmanca mea!

Auzit dela Holovaci Vasile din Voloca.

*

Frunză verde de trifoi
M'o cerut la mama doi
Unu tânăr şi sarac
Altu bătrân şi bogat
Bogatu să-l dai la focu
Că el mi-o mâncat norocu
Că merge ziua la fân
Şi vine sara gemând
Eu pun mâncarea pe masă
El mă strâgă tot prin casă
I-aştern paţu să se culce
El mă sudue de cruce.

Auzit dela Holovaci Vasile din Voloca.

*

Bădiţa-i ca o făclie
L'aş cunoaşte dintr'o mie
Păru lui cel mătăsos
Mândru-i, Doamne, şi frumos
Păru lui tăt îi fir
Guriţa de trandafir
Păru lui tăt îi inele
Guriţa fagur de miere!

Auzit dela Ileana Dohei din Voloca.

Când îmi vine badea'n dor
Mă legân ca frunza'n pom,
Când îmi vine badea'n minte
Mă legân ca frunza'n munte,
Când îmi vine badea'n gând
Mă legân ca frunza'n vânt!
Bate vântu, iarba culcă
Doru badii mă usucă
Bate vântu iarba creşte
Doru badii mă topeşte.

Auzit dela Domnica Lungu din Voloca.

*

Munte, munte vârf frumos
Coboară-te mai în jos
Să mă sui pe vârfu tău
Să văd puişoru meu:
Trupuşoru ca paharu
Gura dulce ca zaharu,
Faţa lui ca şi lumina
Gura dulce ca smochina

Auzit dela Maria Paulencu din Voloca.

*

Bădiţă Gheorghiţă
Ian mai zi din frunză
Cum ziceai asară
Pe prispă afară
Cum ziceai, ziceai
Inima-mi rupeai
Ian mai zi odată
Şi mi-o rupe toată.

Auzit dela Ileana Dohei din Voloca.

*

Du-te dor pe râpă sacă

Spune-i cucului să tacă
Şi să cânte 'ncetişor
Că's bolnavă ş'am să mor
Pentru tine bădişor,
Că tu nu mi-ai trimăs dor.
Trece badea nu mă 'ntreabă
Parcă nici nu i-am fost dragă
Trec şi eu şi nu-l întreb
Numai cu ochi-l petrec
Şi din gură-i mulţămăsc:
Mulţămăsc bădiţă hăi
Că m'ai lăsat mai întăi
Eu de mult te-aş fi lasat
Da m'am temut de pacat.
Cine iubeşte şi lasă
Pice-i carnea de pe oasă
Cine iubeşte şi spune
Scoate-l, Doamne, de minune
Să rămâie ciunt şi gol
Cum am rămas eu cu dor
Să rămâie ciunt uscat
Cum am rămas cu banat.
Auzit dela Aurora Preutescu din Ostriţa.

De-acasă dela noi
Te văd bade în zăvoi
Cum stai singur, singurel
Cum îţi paşti pe Murgurel.
Şi gândesc atunci în mine
Doamne cât ar fi de bine
Să fiu fluer măi bădiţă
Să mă porţi l'ata guriţă.
Auzit dela Iliana Dohei din Voloca.

Măicuţa mă tot întreabă
Ce sânt tânără şi slabă?
Tristă, slabă oiu tot fi
Ce-am pierdut n'oi mai găsi.
Plângeţi ochi şi lăcrămaţi
Că voi sânteţi vinovaţi
Ce vedeţi nu mai lasaţi
Ce iubiţi nu mai uitaţi.
Auzit dela Domnica Lungu din Voloca.

Foaie verde şi-o nuia
N'ai văzut pe mândra mea?
—Am văzut-o acoleà
Lua apă şi plângea
Şi din gură aşa grăià:
Puiule să te usuci
Ca pânea care-o mânânci
Şi ca vinu care-l bei
Tot ai zis c'ai să mă iei
De luat nu m'ai luat
M'ai stârnit de hulă'n sat.
Auzit dela Domnica Roşca din Ostriţa.

Părăiaş pe lângă şcoală
Face-te-ai neagră cerneală,
Să-mi cernesc eu portuţu
Că m'a lăsat drăguţu!
Da eu nu mi l'oi cerni
Ci mai tare l'oi albi
Cu sopon dela Turda
Cu apă dela Buda.
Când va fi Duminica
Eu frumos mă voi schimba

Şi-oi lua cofa în mână
Şi m'oi duce la fântână
Dup'o cofă de apă rece
Pela poarta voastr'oi trece!
Pe fereastă ti-i uita
Şi din gură-i cuvânta:
Dă-mi măicuţă perina
Şi lumina de-a dreapta
Că eu maică m'oi culca
Şi mai mult nu m'oi scula
C'am văzut pe mândra mea
La urechi cu floricele
Pe cap cunună de jele
Gata ca o păuniţă
Trecând pe aici pe uliţă.
Auzit dela Veronica Stratoi din Cosmin.

*

Măi bădiţă spic de grâu
Drag, mi-i drag numele tău
De-ai trăi să fie al meu
De-i muri să mor şi eu
Să ne'ngroape într'un mormânt
Să nu ne fie urât
La cap să ne prăsădească [1]
O floare mare domnească!
Floare'a creste şi a'nflori
Iar noi tot ne vom iubi!
Auzit dela Veronica Stratoi din Cosmin.

*

Străină's Doamne străină
Că nici apa nu m'alină

[1] sădească, răsădească.

N'am nici fraţi n'am nici surori
Numai grădina cu flori.
Şi batăr de ce-am avut
Am fost mică n'am ştiut
S'o făcut ţărnă şi lut
Parcă's din pământ făcut.
Mărg în lume nu mi i bine
Vin acasă n'am la cine
Şi-aş muri moartea nu vine
Şi-aş trăi şi n'am cu cine!
Auzit dela Ileana Ciornei din Valea Cosminului.

*

Mătrăgună'n trii jirezi
Drăguţ ca al meu nu vezi
Pe dânsu-i cameşa albă
La grumaz naframă neagră
Numai gura mi-i mai dragă.
Mai în sus de gurişoară
Cununiţă mustăcioară,
Ochii lui muriţă neagră
Muriţă de pe rug verde
Rău mă tem că mi i-oi pierde
Că i-am mai pierdut odată
Şi l-am găsit la o fată
Fata vrea ca să mi-i ieie
Dumnezău să nu îi deie
Fata vrea ca să-i sărute
Dumnezău să nu-i ajute.
Auzit dela Ileana Ciornei din Valea Cosminului.

*

Ionel, Ioniţă
Dragu meu bădiţă

Să te-aduc încoace
Te-aş duce pe lună
Tu n'ai voie bună,
Te-aş duce pe soare
Inima mă doare,
Te-aş duce pe stele
Tu ai mare jele.
Când eu ţeseam pânză
Tu cântai din frunză
Eu schimbam prin spată
Tu cântai la poartă
Eu schimbam prin iţă
Tu cereai guriţă.
Auzit dela Ileana Ciornei din Valea Cosminului.

*

Sloişor de ghiaţă rece
Vara vine iarna trece
Nu-i cu cine-o petrece
Că cu cine-am petrecut
S'a dus şi n'o vint mai mult
Nu ştiu plumbu l-o lovit
Ori pământu l-o'nghiţit.
Auzit dela Ileana Ciornei din Valea Cosminului.

*

Pepănaş verde murat
Ardă-l focu măritat
Că de când m'am măritat
Multe lacrimi am varsat
S'ar face o fântână'n sat,
Fântână cu trii isvoară
Cine-a bea apă să moară
Când ar fi şi maica mea

Pe mine nu mă făcea
Decât mă făcea o fată
Mai bine stâncă de piatră
M'ar fi pus lângă fântână
Câţi voinici treceau pe lună
Toţi beau apă de cea bună
Câţi voinici treceau pe soare
Toţi beau apă din isvoare.
Auzit dela Şuhan Maria din Mahala.

*

Pădurice 'naltă eşti
Bădiţă departe eşti
Dac'aş şti că te-aş vedea
Eu pădurea aş tăia
Aş lăsa o cracă două
Să ne cânte cucu nouă
Să ne cânte cu glas gros
Pentru a nostru trai frumos
Să ne cânte'n glas subţire
Pentr'a noastră despărţire.
Auzit dela Constantin Huţcal din Mahala.

*

Măi bădiţă bădişor
Lasă-ţi doru mai domol
Şi nu-l mâna tot la mine
De-m pun capu pentru tine
Şi sara şi dimineaţa
După tine-m pierd viaţa
C'al tău dor rău e turbat
Mă poartă sara prin sat.
Câte doruri sânt pe lume
Ca al tău nu sânt nebune
Câte doruri m'au mâncat

... tău nu m'a uscat.
Doru tău unde m'ajunge
Stau în loc și prind a plânge
Prin picioare rău mă junghe
La inimă mă străpunge
Auzit dela Guz Leonte din Voloca pe Derului.

Măgheran cu trei crenguță
Cată ți, bade, alt' drăguță
Că drăguță ț'am fost eu
Dată dela Dumnezău;
Dar ț-o fost mintea pierdută
Și-ai iubit mai mult de o sută.
Da iubește nici nu-mi pasă
Că-s tânără și frumoasă.
Îs frumoasă ca și-o floare
Badea după mine moare.
De-a muri de doru meu
Să mi-l ierte Dumnezău
De-a muri de-al cuiva
Să-i întoarcă perina!
Măi bădiță bunule
N'asculta minciunile
Că minciuna-i totdeauna
Da drăguță numai una.
Sânt drăguți nenumărate
Da dintr'ânsele n'ai parte.
Bădița cu ochi drăguți
Vr'o 3 ani mi-o fost drăguț
Dar acum mai mult de o lună
S'o mâniet de-o minciună
Pentr'o haită de nevastă
O stricat dragostea noastră.
Auzit dela Marioara Iftodi din Ceahor.

Câți gheorghini și bobocei
Tăți au fost drăguții mei
Când am rămas la cules
Numa c'unu m'am ales
Care o fost mai scuturat
Și mi-i traiu cu banat!
Care-o fost posomorât
Și mi-i traiu cu urât.
De urât ce mi-i urât
Sânt uscată ca un sfânt
Și de scârbă și durere
Pe picioare nu pot mere.[1]
Auzit dela Domnica Lungu din Voloca.

Am o soacră ca o coasă
Ies'afară intră'n casă
Și s'așează lângă vatră
Mă mustră că nu-s bogată
Când vedeam că-i lucru așa
Mersei la nanașa mea
Nanașa pe prag ședea
Cu stânga lacrimi ștergea
Cu dreapta mă fugărea
Fugi, pasăre, de acolea
Că tu nu ești fina mea
Ț'am spus când te-am cununat
Cum e traiu cu barbat
Bărbatu nu ți-i părinte
Să rebde a tale cuvinte
Socru tău nu-i tată-tu
Să se lese cum zici tu
Soacră ta nu-i mama ta
Să te lese cum îi vra.
Auzit dela Ion Poclitar din Boian.

[1] Merge.

Cântece mixte.

Frunză verde harpacaş
Ie-mi bădiţă păpucaşi
De vr'o doi trei griţaraşi [1])
Ie-mi bădiţă păpucei
De vr'o doi trei gălbinei
Ie-mă bade şi pe mine
Că la drum ţ'oi prinde bine!
—Eu puicuţă te-aşi lua
Da mi-i calu dintr'o joi
Şi nu poate duce doi
Şi mi-i calu dintr'o sară
El nu duce doi călare—
—Ie-mă bade şi pe mine
Fă-mă brâu pe lângă tine
Fă-mă lumină de său
Şi mă pune'n sânu tău!
—Nici aşa nu te-oi lua!
—Atunci eu te-oi blăstăma
Să te duci, bădiţă, duci
Cu picioarele'n butuci
Şi atâta, bade, să stai
Pân'ţi-i pune căpătâi
Nici aşa nu te-oi lasa
Ci mai rău te-oi blăstăma
Să-ţi iei torbele'n [2]) cruciş
Satele de-a curmeziş
Să vii şi'n sălaşul meu
Să te miluesc şi eu.
Auzit dela Ileana Dohei din Voloca.

[1]) Bani austrici.
[2]) Torbe — traiste, desagi.

—Frunză verde şi o lalea
Păsăruică, păsărea
N'ai văzut pe mândra mea?
—Am văzut-o la cişmea
Scotea apă şi plângea
Din ochi negri lăcrăma
Din guriţă blăstăma:
—Puiule să te usuci
Ca pânea care-o mănânci
Şi ca vinu care-l bei!
M'ai iubit ca să mă iei
De luat nu m'ai luat
Da m'ai scos de râs în sat
De râsu flăcăilor
De ocara fetelor.
Auzit dela Aniţa Postolachi din Valea Cosminului.

—Copiliţă dela munte
Nu purta păru pe frunte
Că ţ'or ieşi vorbe multe—
Las'să-mi iasă
Nici nu-mi pasă
Că-s tânără şi frumoasă
Şi ştiu tăt rându la casă
Şi ştiu munca câmpului
Şi gându voinicului
Că voinicu-i dus de-a casă
In luncă la iarbă deasă
Să cosască fân pe rouă
Rupă-i-s'ar coasa'n două
Ca să-i pot da una nouă
Rupă-i-s'ar bucăţele
Să vie'n braţele mele
Să-i dau buze subţirele.
Auzit dela Marioara Iftodi din Ceahor.

Cântece anonime.

Foaie verde trei smicele
Cine nu-i mâncat de rele
Nu şti a cânta de jele
Să mă lese să-i cânt eu
Că-s mâncat destul de rău.
Câte rele sânt pe lume
Toate le-am tras eu anume
Câte rele-s pe pământ
Toate le-am tras eu la rând.
Auzit dela Chlopina Zenovia din Voloca.

*

Jălui-m'as şi n'am cui
Jălui-m'aş codrului
Da şi codru-i supărat
Tătă frunza i-o picat.
Jălui-m'aş şi n'am cui
Jălui-m'aş câmpului
Da şi câmpu-i supărat
Că-i de mulţi duşmani călcat.
Jălui-m'aş şi n'am cui
Jălui-m'aş drumului!
Da şi drumu-i supărat
Că e de voinici călcat
Pe din margini cu pelin
Face umbră la străin.
Auzit dela Gheorghe Pisarciuc din Corovia.

*

Cântece bătrâneşti (balade)

Ion.

In pomătu lui Ion
Tăte păsările dorm,
Numa una n'are somn
Şi sboară din pom în pom
Şi strâgă „Ion, Ion"
—Dece faţa ţi se piere
Pentr'o haită de muiere?
Ce să ştie'n buruiene
Şi le ferbe năduşit
Pentru Ionel gătit?
Ionel când a gustat
De trei ori a sughiţat
Şi din gur'o cuvântat:
„Şterne mamă paturile
M'au otrăvit fetele,
Şterne mamă pâslele
Că m'au otrăvit mândrele"!
După fiecare vers e refrenul:
„Vai de mine lumea doarme".
Auzit dela Lisarciuc Toader din Corovia.

*

Soţul întors din răsboiu.

—Frunză verde de răchită
Mândruliţa mea iub'tă
Gândeşte de te mărită
—Ba eu nu m'oi mărita
Şepte ani oiu aştepta.—
Şepte ani o aşteptat
Şi apoi s'o măritat;

Căci bărbatu-i n'o venit
Nici veste n'o auzit.
Pe când ea se cununa
Din răsboiu se întorna
Şi venind el pe acel drum
Pe lâng'un fânaţ cu fân
Se'ntâlni c'un om bătrân:
—Doamne ajută! moş bătrân
Ce aduni Duminica fân?—
—Mulţămesc soldat din drum
Şi să-ţi spun de ce adun
Că n'adun de doru tău
Ci-adun de nacazu meu
De doru ficiorului
Că-i în ţara Rusului—
—Moşule boerule!
Este nuntă'n sat la voi
Că s'aude atâta toiu?—
—Este chiar la casa mea
Să mărită noru-mea.—
—Moşule, boerule
—Ţipă furca şi grebla
Şi mi-i arata casa—
Când casa îi arata
La inimă-l săgeta
Când în casă a întrat
Toţi cu vin i-au închinat
Dela nime n'a luat
Pân mireasa l-a'mbiat
Când mireasa închina
El din gură cuvânta:
„Dela asta voi lua
Că-mi este nevasta mea"

Mirele când auzi
Blăstămând aşa grăi
—„Bate-l Doamne pe acela
Ce voeşte a lua
Pe nevasta altuia"—
Auzit dela Veronica Stratoi din Cosmin.

Cântece cătăneşti.

Foaie verde negrişoară
Nedreptate-o fost în ţară
Intre domnii cei mai mari
Că l-au luat pe trei ani.
Frunză verde de năgară
O vinit trenu de sară!
Trenu pleacă şuerând
Mândra'n urmă greu oftând
Din ochi negri lacrămând
Şi din gură blăstămând:
„Să fii dragă blăstămat
M'ai iubit şi m'ai lăsat
M'ai iubit ca pe o copilă
M'ai lăsat neagră străină!
Eu bădiţă te-aş ruga
Să-mi trimiţi guriţa ta
Şi eu ţie ţ-oi trimete
Ce-o fi'n grădină mai verde
Busuioc cu mândre flori
Că ne-am despărţit cu dor!
Busuioc şi viorele
Că ne-am despărţit cu jele!
Cucule cu pană sură
Vino şi ia cartea'n gură
Şi te du cu ea de-o lasă
La bădiţa pe fereastă
Lasă-te pe aripioare
Şi dă-i bădiţii scrisoare
Dă-i scaun să hodinească

Şi scrisoarea s'o citească
Lacrimile să-l pornească
Cum m'au pornit şi pe mine
Când i-am scris carte prin tine.

Auzit dela Lupaşcu Dumitru din Voloca.

*

Decând badea mi-o plecat
Ochii nu i-am mai svântat
Crângul cu privighitori
O'nfrunzit de două ori
Si de două ori de atunci
Florile 'nfloriră'n lunci
Paserile lui Brumar
Au venit şi s'au dus iar
Si eu tot aştept să-mi vie
Dela badea vr'o solie
Doru se frământă'n mine
Veste bună nu mai vine
Pasăre ce sbori pe sus
Spune-mi unde-i badea dus
Ori la munte ori la vale
Ori e mort printre hotare?

Auzit dela Ileana Dohei din Voloca.

*

De când la oaste ai plecat
Ziua'n noapte s'a schimbat
Soarele a dat în nor
Sufletu-mi arde de dor
De-aş şti când te-i înturna
La pârlaz te-aş aştepta
Ziua'ntreagă să te aştept
Doru să-mi alin din piept.

Auzit dela Maria Paulencu din Voloca.

*

—Mândra mea nu suspina
Că'ntr'un an m'oi întorna
S'om trăi viață bună
Ne-om face casă'mpreună—
—Mergi bădiță la oștire
Să te'ntorci cu fericire
Că eu ochii n'oi usca
Până nu-ți-i înturna !—
N'ați mândruț'al meu inel
Să-ți alini doru cu el—
—Na-ți bădiță busuioc
Ca să-ți fie de noroc.

Auzit dela Niculai Paulencu din Voloca.

*

Eu în deal și badea'n vale
Busuioc mândru răsare
Busuioc moldovenesc
Pus-am gând să te iubesc
Dar mi-a spus o ardeleană
Că te-ai scris bade catană
Nu-mi pare rău că te-ai scris
Pare-mi rău că nu mi-ai spus
Să-ți pun merinde de ajuns
Merindioară de un ban
Să-ți fie bade pe un an
Cernută prin sprâncenele
Frământată prin inele
Să știi că-i în dor și jele
Și dospită pe limbuță
Și coaptă la inimuță
Să știi că-i dela drăguță

Auzit dela Ileana Dohei din Voloca.

*

—Suflă vântu peste spini
Mândra mea dece suspini ?—
—Bade, inimioara mea
Oare cum nu m'a durea
Că azi mâne ori poimâne
Duci, te duci în țări străine
Eu plâng bade după tine—
—Mândră păunașu meu
Crede-mă pe D-zău
Că trei ani curând vor trece
Eu la tine m'oi întoarce
Și iubindu-ne 'mpreună
Cumpăra-ți voi o cunună
Și o cordică de un cot
Și ne-om duce la preot
Și-ada daruri peste noi
Peste noi peste amândoi
Și ne-om înturna acasă
Eu mire și tu mireasă

Auzit dela Niculai Paulencu din Voloca.

*

Foaie verde trei alune
Ardă-mi-te-ar focu lume
Din trei părți
Cu lemne verzi
Dintr'o parte
Cu uscate
Dacă'n viață n'avui parte
Numai de străinătate !
Câtu-i ceriu de senin
Pentru mine e pelin
Cât e ceriu de'nstelat
Pentru mine-i nourat !

Nu fi maică supărată
Că de-ati lumea pe pace
Eu acasă m'oi întoarce.
Amar de zilele mele
Două bune șepte rele
Și-mi petrec lumea cu ele
Dor m'ajunge dor mă'ntrece
Lumea n'o mai pot petrece
S'o petrec cu gânduri bune
Cum trăesc oameni'n lume!
Floricică, floricea
Dor, mi-i dor de maica mea
Doru-mi-i și nu mă lasă
Pușca să mă duc acasă
Doru-mi-i ca să mă duc
Și stau ca legat butuc.
Cât mă uit cu ochii mei
Numai văd oameni de-ai mei
Cât mă uit cu-ai mei ochiuți
Nu văd oameni cunoscuți
Tot numai frunză și spini
Si numai oameni străini
Numai frunză și năgară
Si oameni din altă țară.

Auzit dela Niculai Paulencu din Voloca.

*

Frunză verde foaie fragă
Rămas bun mândruță dragă
M'oi duce, n'oi mai veni
Plânge-mă-i și mă-i dori
M'oi duce n'oi înturna
Plânge-mi-i și mi-i cata

Eu mă duc mândră departe
Tu rămâi cu sănătate.—
—O! ba nu bădiță, bade
La inimă nu mă arde
Că ți-oi fi soț cu dreptate!
Bade m'ai iubit odată
Nu mă face-acum uitată
Că Domnu va să te bată!

Auzit dela Maria Paulencu din Voloca.

*

Ieși mândră pân'la fereastă
Și te uită sus pe coastă
Ieși mândruță din chilie
Și te uită'n sus spre vie
Vezi pe drum cine coboară
Un car mare cu povară,
Si te sue'ntr'un măr dulce,
Vezi bădița cum se duce
Cu cameșa lui cea nouă
Si inima ruptă'n două.
Ieși mândruță'n drumu său
Și dă-i tu inelu tău
Și te uită după el
Cum se duce cătinel
Pentruce nu merge tare?
Că inima rău îl doare!
Și se duce fluerând
Și din ochi tot lăcrămând
Și din gură cuvântând:
Plânge-mă mândră cu dor
Că ți-am fost voinic fecior
Si ți-am fost drag pe plăcere
Pe voie și mângâiere

Şi voia părinţilor
Când porunca mi-o picat
Doamne rău m'am supărat
Când am prins a o ceti
Inima mi se topi.
Departe între străini
Lacrimile vale-m vin
Vale-m vin, vale să varsă
De doru mândrei de-acasă
Îmblu ziua de dor bat
Sara când mă culc în pat
N'am hodină de banat.
Frunză verde de dudău
Să ferească Dumnezău
De pita'mpăratului
De traiu soldatului
Stau în deal şi-m fac mirare
Cuget să m'arunc în mare!
Puşcă, puşculiţa mea
Sloboazi-mi coalea de-i vrea
Să mă duc la mândra mea
Că mă mântui fără ea.
Auzit dela Niculai Paulencu din Voloca.

*

Cântă cucu sus pe cracă
Rămas bun tată şi maică
Cântă cucu'n peri cu flori
Rămas bun fraţi şi surori.
Eu când am ieşit din sat
Ziua bună mi-am luat
Dela clopu [1]) meu cu pană

[1]) Clop = pălărie.

Dela tată dela mamă
Dela grădina cu flori
Dela fraţi dela surori
Dela păru cel cu pere
Dela văr şi dela vere
Dela prunii înfloriţi
Dela prieteni şi iubiţi!
Vin din vie n'oi mai bea
Prieteni buni n'oi mai vedea.
Rămâi tu iubită ţară
De-oi trăi să te calc iară
Ştiu eu bine c'oi veni
Trii ani dac'oi împlini
Dar trii ani e vreme lungă
Cine poate să-i ajungă?
Şi atunci dac'oi veni
Tare-oi mai îmbătrâni
La nime n'oi trebui.
Da îmi zice mândra mea
Nu te bade supăra
Că ori când ti-i înturna
Drag mi-i fi ca şi acuma
Auzit dela Niculai Paulencu din Voloca.

*

Poruncit-a mândra mea
Pe un pui de turturea
Să mă duc până la ea;
Dar puşca şi scările
Imi opresc cărările.
Ea iară mi-o poruncit
Pe un pui mândru de cuc.
—Vai! tu puiul cucului
Din vârfuţu nucului

Că nu pot de doru lui!
Cucuruz de pe arătură
Vino bade de-mi dă gură
De când nu m'ai sărutat
Buzile mi s'au uscat
Şi de când nu m'ai iubit
Buzile mi s'au sbârcit
De când te-ai dus bădiţele
La grumaz n'am pus mărgele
Nici în degete inele
Bădiţă de a ta jele!

Auzit dela Niculai Paulencu din Voloca.

*

Bade cum te-ai îndurat
Pe mine de m'ai lasat
Ca pe o pasere în gard
La tăţi oamenii de sfat
Nu mi-i ciudă nici banat
Că te-ai dus şi m'ai lăsat
Da mi-i ciudă că te-ai dus
Că te-ai dus şi nu mi-ai spus,
Cu cine să mă iubesc
Tare să nu mă topesc
Si de ştire nu mi-ai dat
Inima mi-i cu banat
De ştire nu mi-ai făcut
Până mor nu te mai uit
Nici atunci nu te uit bine
Pân'or pune lut pe mine
Nici amu şi nici atunci
Ça ţ'o fost buzile dulci.

Auzit dela Maria Paulencu din Voloca.

*

Bine-i Doamne cui i-e bine
Bine-i cui nu cătăneşte
Că cinează şi prânzeşte
Cu-alui mândră'n sat trăieşte
Dar eu dacă cătănesc
Nici cinez şi nici prânzesc
Numa tot cu dor trăesc.
Mândră de dor dela tine
Plânge inima în mine.

Auzit dela Niculai Paulencu din Voloca

*

Măicuţă când m'ai făcut
Tare bine ţ'o părut
Când ai văzut că-s ficior
Să-mi fi rupt maic'un picior!
Dece nu m'ai făcut fată
Ori să mă fi dat pe apă
Şi de atunci ai fi uitat!
Da tu maică m'ai scăldat
In apă de Sâmbăta
Ca să mărg tătă lumea!
Spune-m măicuţă cu drept
Punându-ţi mâna la piept
Apa unde-o-ai ţipat [1])
Pe mine când m'ai scaldat?
La trupina mărului
Să fiu frate drumului
Să umblu din ţară'n ţară
Ca omu fără tigneală
Să umblu din sat în sat
Ca om fără zahat [2])

---

[1]) Aruncat.
[2]) Zahat = oprire, hotar.

Măicuță când m'ai născut
Mai bine ai fi făcut
Două fântânele reci
Intre două dealuri săci
Dintr'a mele picioarele
Să fi făcut scăunele
Și dintr'ai mei ochișori
Să fi făcut pomișori
Trupu să-l fi pus în dungă
Și-ar fi fost masă rătundă
Și din mâna mea cea dreaptă
Păhărel de băut apă
Câți pe acolo ar fi trecut
Pe scaun ar fi șezut
Poame bune ar fi mâncat
Până s'ar fi săturat
Ție ți-ar fi mulțămit!
Cât în lume oi fi trăit
N'aș duce dor și urât!

Auzit dela Niculai Paulencu din Voloca.

•

Frunză verde trei masline
Eu mă duc mândră cu bine,
Tu rămâi în sat la tine
Că mai sânt voinici ca mine
Și mai mari și mai mărunți
Și ca brazii dintre munți—
—Fie-o mie fie-o sută,
Ca tine nu mă sărută
Fie cât frunza pe fagi
Dacă nu mi-s mie dragi.—

Auzit dela Domnica Roșca din Ostrița.

•

Frunză verde de mătasă
De trei ani îs dus de-acasă
Prutule, apă vioară
Facete-ai neagră cerneală
Stuhul tău o pernișoară
Ca să scriu o hârtioară,
La măicuța'n a mea țară
Hârtioară'n cornurele
Eu o scriu cu mare jele
Plângi măicuță, plâng și eu
Plâng și pietrele'n părău!
Părăuț cu apă rece
Pe la poarta mamii trece
Iesă mama să se spele
C'o implut-o mare jele
Frunză verde de dudău
Eu m'am dus din satu meu
Frunză verde trei măline
Eu am mărs în țări străine
Unde nu cunosc pe nime
Numai pușca lângă mine.

Auzit dela Gheorghe Morăreanu din Ostrița.

•

Foaie verde de năgară
Hai mândruță'n iestă sară
Mă-i petrece pân'la gară
Asta-i sara de pe urmă
Ne-om petrece împreună.
Când puneam picioru 'n scară
Mândra mea era să moară
Când am pus și celalalt
Mândra mea a leșinat
Când i-am spus rămâi cu bine

Se rupea inima'n mine!
Trenu pleacă şuerând
Mândra rămâne plângând
Şi m'am dus în ţări străine.
Unde nu cunosc pe nime
Numai puşca lângă mine
Si basmaua dela tine

Auzit dela Marioara Iftodi din Ceahor

*

Frunză verde pom tufos
M'a făcut maica frumos
Neamţului bun de folos
Când eram maicii mai bun
M'a jurat neamţu nebun
Când eram maicii mai drag
M'a jurat neamţu sub steag.
Neamţule nu ţi-i jele
De tinereţele mele
Neamţule nu ţi-i greu
De un copil tânăr ca eu [1]
Bate, Doamne, neamţu'n faţă
M'a luat fără musteaţă
O ramas batjocur'le
Să ne poarte jocur'le
Cei frumoşi se duc din ţară
Cei urâţi la fete'n sară
Cei frumoşi se duc în foc
Cei urâţi cu fete'n joc.
Voinicii se duc în lume
Hâzii scot la fete nume.

Auzit dela Marioara Iftodi din Ceahor.

*

[1] Formă arhaică = ca mine.

Strigături erotice.

Cărăruşă prin pădure
Dragă-mi-i tufa cu mure
Si omu cu vorbe bune,
Dragu-mi-i nucu cu nuci
Si omu cu vorbe dulci!
Cărăruşă prin pădure
S'o uscat negrele mure
Aşa mă usuc şi eu
Şi badea de doru meu!

—Sărut gura unui om
Care mă scoală din somn
Şi nu mă lasă să dorm—
—Sărut ochii lele hăi
Că sânt dragi şi frumuşei
Si samănă cu ai mei—

Dragu-mi-i cu cine joc
Că miroasa busuioc
Dragu-mi-i cu cin' mă'nvârt
Că miroas'a flori de târg.
Hei leliţă cuconiţă
Ian mai dă-mi a ta guriţă
Că de ieri decând mi-ai dat
Buzele mi s'au uscat
Şi doru tău m'a săcat

Măi bădiţă ochi bănaci
Negru eşti şi tare-mi placi

De-ar placea mamii ca mie
Mâne am fi la cununie
Mie-mi placi, da mamii ba
Cum focu ne-om mărita

De-ar ști mândra că-s aici
Mi-ar face pielea opinci
Dar ea știe că-s în lunci
Eu-s în sat la buze dulci

Cui i-e urâtă lumea
Facă-s gard pe lângă ea
Da mie nu mi-e urâtă
Ține-o Doamne desgrădită!

Dă Doamne roadă aleasă
Trei ficiori la noi în casă,
Dă și roadă pe răzor
Trei fete la un fecior

Du-te bade și te culcă
Nu-mi ținea umbră la furcă
Du-te și te hodinește
Că la mine n'ai nădejde.

Frunză verde trei masline
Arde luminița bine
Că frumosu nu mai vine
Da urâtu calea-m ține.

I-auzi valea cum huește
Și bădița fân cosește
I-auzi valea cum răsună
Și bădița fân adună
Ce să fac să mă'ntâlnesc

Două vorbe să-i vorbesc
Inima să-m desdoiesc.

Câte flori au fost pe șes
Toate mândra le-a cules
Numai una năzăgie
Mi-a lăsat-o mândra mie
Când m'oi duce'n cătănie
Să mi-o pun în pălărie.

Pe-o margine de pământ
Merge badea sămănând
Și din gură cuvântând
—Să te faci grâule mare:
Ca draguța din hotare
Să te dai la săcerat
Ca mândra la sărutat
Să te dai la învălit
Ca mândruța la iubit!

La lelița bălăioară
Trag voinicii ca la moară
Care-i harnic și frumoș
Cum ajunge toarnă'n coș
Care-i voinic mai urât
Totdeauna așteaptă rând.

Frunză verde a mărului
Nu crede flăcăului
Că flăcău-i mare câne
Scoate fata la rușine
Că flăcău ce ți-a da
Cu picioru-i legăna
Din guriță-i blăstăma
Și din ochi îi lăcrăma!

Tu vadană eu flăcău
Ce te legi de capu meu
Ca fasola de harag
Ca boala de om sarac
Decât mi-aş lua vadană
Mai bine de veci catană!

Cine iubeşte şi lasă
N'ar avea hodină'n casă
Nici la mormânt cine-l duce
Nici la cap să n'aibă cruce.

De cine mi-i dor şi sete
Departe de mine şede
Dar de cine mi-i urât
Ia şi asară mi-o venit.

Ce mi-i drag nu mi-i urât
Macar fi negru pământ
Ce mi-i urât nu mi-i drag
Macar fi caşu de alb

Frunză verde busuioc
Tătă lumea-i cu noroc
Num'a meu o-ars în foc
Frunză verde de mătasă
Tătă lumea îi voioasă
Num'a mea inimă-i arsă.

—Măi bădiţă, bădişor
Ce vii mereu târzior
Sau de mine nu ţi-i dor?—
—Ba mi-i dor mândruţă tare
Nu pot trece valea mare
Că valea-i cu pietricele
Nu pot trece de guri rele.—

Ionel de peste deal
Ce tot vii aşa de rar
Că deatâta mult dorit
Şi gura mi-s'o spuzit

Hei leliţă din Ceahor
Cu sprâncene de mohor
Când le sui când le cobori
Par'că vrei să mă omori
Când le sui şi când le laşi
M'aş tot duce, duce-m'aş.

Copiliţă de pe dâmb
Fie-ţi tot de mine'n gând
Şi ziua pe drum mergând
Şi noaptea în pat dormind.

Pentru ochi ca murele
Inconjur pădurele
Pentru sprâncene 'ncordate
Am îmblat vr'o şepte sate.

Saracu picioru meu
Eu rădic el tare-i greu
Nu ştiu am pus obele multe
Ori bădiţa-i dus la munte
Nu ştiu-am pus obială groasă
Ori bădiţa-i dus de-acasă.

Unde şede dragostea
Inverzeşte pajiştea
Unde şede urâtu
Innegreşte pământu!
Despică Doamne pământu
Şi mai îneacă urâtu

Şi despică pajiştea
Să mai iasă dragostea!

Frunză verde ca bobu
Mândră floare-i norocu
Da nu creşte'n tăt locu
S'o găsească tăt omu
Ea nu creşte lângă drum
S'o găsască omu bun
Da creşte lângă părău
S'o găsască omu rău!

Bădiţa cu ochi de rouă
El mi-o rupt inima'n două
El mi-o rupe el mi-o leagă
C'un fir de matasă neagră.

Pentr'o mândră care-mi place
Trei zile de drum aş face
Trei zile şi o săptămână
Că i-a fost guriţa bună.

Ardă-te-ar focu nănaş
Cu cine mă cununaş?
Cu urâtu satului
Cu propeaua gardului.

Ceru-i plin de multe stele
El cuprins de multă jele
Plini-s munţii de păduri
Şi bădiţa de gânduri

Cântă păsăruica'n iarbă
Trece badea nu mă'ntreabă
Trec şi eu şi nu-l întreb
Numai cu ochi-l petrec

Flăcău câtu-i flăcău
Îmblă-i mintea tălălău
Da după ce se'nsoară
Strânge mintea grămăgioară.

Uşurel pe subsuori
Când te văd mă prind fiori
Când îm vin gânduri nebune
M'aş duce cu tine'n lume!

Când te văd, bade, în zare
Băiguiesc ca de lungoare
Când te văd bade pe lună
Băiguiesc ca o nebună.

Îs mâncată de duşmani
Ca iarba de boi balani
Îs mâncată de străini
Ca iarba de boi bătrâni.

Decând bădiţa s'a dus
La gât mărgele n'am pus
Nici în gâţă[1]) viorele
Nici la urechi ocheşele.

De-aş trăi cât aş trăi
Numai vara de-aş muri
Vara prunu are prune
Şi mândruţa vorbe bune!

Hai cumătre şi-om bea bine
Căci ca mâne moartea vine
Ori la mine ori la tine
Ori la noi la amândoi!

[1]) Gâţă = cosiţă, cozi.

Merg pe drum ca doi talhari
Dragostele cele mici
Merg pe drum ca doi voinici
Dragostele merg prin apă
Şi strigă că nu se'neacă
Da urâtu pe uscat
Tot strigă că s'o 'necat

Măi bădiţă măi Pricochi
Nici la moarte nu-ţi uit ochii
Nu te pot, bade, uita
Că ţi-o fost dulce gura
Si blajină inima !

Badea şueră prin luncă
Subţirica toarce'n furcă
—Mergi urâte de te culcă
Nu-mi ţinea umbră la furcă
Du-te şi te hodineşte
Că de gură nu-i nădejde !

Nu cata bade la mine
C'or zice că trăim bine
Da te uită peste sat
Să creadă că ne-am lasat
Uită-te peste părău
Să creadă că ne-avem rău.

Frunză verde mărăraş
Bună-i cinstea de nănaş
Frunză verde mărăriţă
Da-i mai bună o guriţă
Că cinstea vrea să te'nşele
Da guriţa-ţi dă putere

Foaie verde trei masline
Până când iubeam copile
Mai era ceva din mine
Da decând iubăsc neveste
Creşte barba fără veste
Azi o rad şi'ntinereşc
Mâne iar îmbătrânesc.

De s'ar face dealu stâncă
Şi valea fântân'adâncă
Să văd badea ce mănâncă
Si sara unde se culcă
Dimineaţa când se scoală
Cu ce apă el se spală
Şi cu ce ştergari se şterge
Şi cu sluta cum îi merge ?

Dragostele mureşti
Te bagă'n boale drăceşti
Si nimica nu te doare
Doar te usuci pe picioare
Şi te usuci pe pământ
Ca trandafiru de vânt.

Puiu meu cel dedemult
N'am inimă să te uit
De te uită inima
Te vorbeşte guriţa
De te uit pe drum mergând
Te visez noaptea dormind.

Frunză verde, frunză sacă
Nu-mi trebue boi şi vacă
Numai mândra ca să-mi placă

Boi şi vacă eu mi-oi face
Numai mândra de-mi va place.

Cărare pe lângă moară
Trece badea mă'nconjoară!
—Bade nu mă'ncunjura
Că nu mi-i de Dumneala
Să-mi fie de Dumneata
Eu în alt feli m'aş purta
De ţi-aş rupe inima
Şi ţie şi mâne-ta.



Strigături satirice.

Cine joacă şi nu strâgă
Facă-i-s'ar gura strâmbă
C'a mea gură nu s'a face
Zi şi noapte nu mai tace!

Mândruliţa-i de neam mare
Nici obiele'n papuci n'are
Şi se' ncalţă cu hâr-tie
Ca să-mi fie dragă mie
Şi'ncă mi s'a lăudat
Ca dânsa nu-i fată'n sat.

Nevastă bărbatu tău
Numai bun de ciuf în grâu
Ciuf în grâu dacă l-ai pune
Ar fugi pasările'n lume

Mândra mea e ca o cruce
Da la lucru n'o pot duce
Mândra mea e ca o floare
Da de lene-aproape moare.

A zis lelea ca s'o joc
Că mi-a da un leu pe loc
Pune mândră bani'n mână
Că te joc o săptămână

Astă vară mă'nsurai
Tinerică îmi luai
Nu poate mânca malai
Numai cir cu mamaligă
Şi-o păzăsc să nu să frigă

Câte fete-s în coliba
Nu ştiu face-o mămăligă
Numa una-i mai stătută
Şi-aceea o face crudă
Şi mi-o uită nesărată
Şi-o mănâncă dintr'o dată
Şi mi-o fierbe într'o oală
Şi-o mănâncă tătă goală.

Joacă sluta cu pacala
N'o jucat de când e ţara
Joacă sluta cu minunea
N'o jucat decând e lumea.

Când eram în vremea mea
Şepte mândre-m trebuia
Dar amu de-o vreme'ncoace
Nici cu una n'am ce face.

Mândra mea cându-i gătită
Cu cinci sate nu-i plătită
Iar dacă să desgăteşte
Nici o ceapă nu plăteşte

Dragă-mi eşti ca sfântu soare,
Nu te-aş mai vedea'n picioare!
Dragă-mi eşti ca Domnu sfânt
Nu te-aş mai vedea mărgând!

Mărita-m'aş mărita
Nu ştiu mama ce mi-a da
Ori covata cea de pâne
Ori coliba dela câne.

Eu la părău la ghilit
Mama'ntâi la rumenit
Eu la părău la ghileală
Mama'ntâi la rumeneală.

Ce te ţii bade-aşa mare
Că n'ai cal să vii calare
Ce te ţii aşa fălos
Dacă n'ai cal hai pe jos!

Toarce furcă şi tu drugă
Eu mă duc la crâşmă'n fugă
Toarce furcă şi tu fus
Eu mă duc la crâşmă'n sus.

O zis mama să joc sus
Da de furcă nu mi-o spus
Căci furca mă colbăeşte,
Da giocu mă răcoreşte.

Foaie verde de mohor
Nu-s destul sarac şi gol?
Da şi după fete mor!

Saracu badea Jon
Cum se spală cu sopon
Şi-apoi samănă a om
Eu mă spăl cu apă rece
Nici o doamnă nu mă'ntrece.

Frunză verde de neghină
Mândra-i mare gospodină
La lada măsii cea plină
Şi la sacu cu făină.

Saracu barbatu meu
El de-ar ştie ce fac eu
De-ar ştie de-ar oblici
Vai de capu meu ar fi !

Câte flori sânt pe răzor
Toate strâgă să mă'nsor
Numai floarea de pe iaz
Spune-mi, spune să mai las
Că m'oi hrăni de nacaz.

Vai de mine eu ce joc
Joc o fată ca un dop.
Ca un dop dela balercă
Cu capu cât o ciupercă.

Fata care-alege mult
Se mărită după slut
Flăcău care se ţâne
Ia fata care rămâne.

Lelea cu mărgele multe
Şi sbârcită pe la frunte
Bine-ar fi mai puţânele
Şi mai întinsă la piele.

De cât cu caer de lână
Mai bine cu şipu'n mână.

Nevasta-i cu cârpă'n cap
Da barbatu încins c'un sac
Nevasta cu straie bune
Da barbatu 'ncins c'o fune.

Joacă fată pe călcâi
Că papucii nu-s a tăi
Mulţămeşte cui ţ'o dat
Că ţ'o făcut cinste'n sat.

Noi sântem din Mahala
Nu ştim bani a numara
Numai ruble şi parale
Pentr'un cap de fată mare.

Pentru tine copiliţă
Mi-o ars iarba'n poeniţă
Şi pologu[1]) de-o căpiţă
Pentru tine fa Ileană
S'o uscat iarba'n poiană.

Mărita m'aş să mai şăd
Numai câmpu să nu-l văd
Câmpu l-a lucra barbatu
Eu să mătur s'aştern patu
Să pun oglinda'n fereastă
Să văd bine-mi stă nevastă ?

[1]) Fân cosit.

Dragu-mi-i stogu cu fân
Urâtu-i badea bătrân
Dragu-mi-i fânu în clăi
Urât îi bădița lăi.

Nu te uita lele hăi
Nu căta în ochii mei
Ochii mei nu-s de-oglindă
Să-ți cauți fața de mândră
Fața mea-i față de domn
A ta-i bugetă de somn
Nu ești albă de frumoasă
Nici nu ești roșă de grasă
Că ești albă de'nălbeală.
Si roșă de rumeneală.

Nu te joc că ai cojoc
Ci te joc că dai pacioc
Nu te joc că ai pieptari
Ci te joc că dai grițari
Nu te joc că ești frumoasă
Da te joc că-mi dai din casă.

Frunză verde pom pietos
Vai de omu păcătos
Târâe brâu pe jos
Si face lucru pe dos.

Care om îi băutori
Nu face pâne'n cuptiori
Face mămăliga'n oală
S'o mănâncă tătă goală
S'o mestică'ntr'un ciubuc
S'o mănâncă tătă huc.



Strigături la nuntă.

Păhăruţ cu floricele
Çum te cer buzele mele
Păhăruţ cu fundu lat
Nu mă da din gard în gard.

Asta-i sfaşca[1]) cea mai mare
S'o înflat ca o caldare
Asta-i sfaşca cea mai mică
S'o înflat ca o beşică

Da nici asta nu-i aşa
Numai gura ta cea rea
Ştiu că-ţi plac minciunele
Ca vara căpşunele.

Plânge, plânge, saleaca
Nu ţi-a fi ca la mă-ta
Fetele-or merge la joc
Da tu acasă-i pune'n foc
Fetele'n joc or juca
Da tu-a casă-i mătura!
Şi te-i ruga de bărbat
Să te lese-o ţără'n sat
El a sta cu faţa'n jos
Si s'a face mânios!

[1]) Druşcă, domnişoară de onoare.

Vătăjele, vătăjele
Ie sama să nu te 'nşele
Că de mi te-or înşala
N'ai acasă ce cata
Că măta-i femeie rea!

Vătăjele vremea-i rea
Jugă boii şi ne ia
Jugă boii la proţap
Şi ne scoate peste prag
Jugă boii la tânjală
Şi ne dă pe uş'afară.

Ţine soacră uşa bine
Că iată şi nora-ţi vine
Nora'n casă ţi-a întra
Pe cuptiori s'a caţara
Si pe tine jos te-a da.

Păhărel cu fundu lat
Ce mă dai din gard în gard
Păhărel cu fundu'n sus
Il pui la gură şi s'o dus
Păhărelu cât un cui
Când îl pui la gură nu-i.

Holercuţă de sacară
Tu mă culci pe prisp'afară
Holercuţă de ovăs
Eu te beu şi nu te văd
Holercuţă cu chiperi
Tot te beu de-alaltă ieri.

Da-l-aş păhărelu tăt
Dar mă tem să nu mă'nbăt
Da-l-aş paharu de bine
Nu ştiu ce-oi face cu mine
Face-aş face tare bine
De-ar fi perna lângă mine
Perina şi c'un drăguţ
Nu mi-ar trebui mai mulţi.

Frunză verde de matasă
Ieşi bunică, hăi, din casă
Frunză verde de sacară
Cu şipuri şi cu pahară
Şi vină pân' la căruţă
Şi ie nora de mânuţă
Şi duceţ-o'n cămăruţă
Şi cinstiţ-o cu cafea
Să nu fie tare rea
Si cinştiţi-o cu harbată[1])
Să trăiţi să nu vă bată.

Hop, hop, hop şi bine-mi pare
Că bunica-i soacră mare
Soacră mare la ficiori
Cu cameşa tătă flori
Să nu şadă pe cuptiori
Pe cuptiori dac'a şedea
De mâncat n-a mai vedea
Dac'o ţără s'a mişca
Iute de mâncat i-or da.

[1]) ceaiu

Frunză verde busuioc
Doauă soacre la un loc
Una râde c'a luat
Alta plânge la ce-o dat
Nu plânge după odor
Da plânge după ogor !

Să trăiască măicuţa
Că mi-o făcut guriţa
De răsună hudiţa [1])

Merge nora la fântână
Cu cameşa soacri'n mână
Şi-o hăteşte[2]) de-o răchită
„Na-ţi-o soacră că-i ghilită"
Şi-o înmoaie într'o baltă
„Na-ţi-o soacră că-i spalată".

—Hop în loc şi o dată roată
Să se fac'o baltă lată
Să se scalde sfâşcele
Că-s negre ca broaştele—
—Să se scalde vătăjeii
C'au prins rapăn ca purceii.—
Să se scalde şi nuntaşii
C'au prins rapăn ca burcaşii.

Vatăjele nu fi moale
Că te-oi duce'n târg la oale
Te-oi schimba pe un macorteţ[3])
Şi te-oi vinde fără preţ
Şi te-oi vinde pe o tava
Şi nici gura nu-i casca

[1]) Uliţa.
[2]) Loveşte.
[3]) Instrument de amestecat macul.

Când îmblam după'nsurat
Nu știu eram chior sau bat
Eu gândeam și socoteam
Că eu așa mi-oi alege
Numai spicu grâului.
Și mândruța satului
Dar a fost că mi-am ales
Trei fire de neghinuță
Și-o mândruță cam negruță
Mame-i trebue țăsătoare
Mândra mea-i scurtă'n picioare
Noi i-om pune cataligi
Și-a ajunge la talchigi
Țes'un lat și ciuști în pat
Țes'un cot și ciuști în pod
Pân'ce țesă un cot de pânză
Mănâncă vadra cu brânză.



Strigături de îndemn la joc

Frunză verde măr sălciu
De-aș fi gras ca un burghiu
Și cu barba pân' la brâu
Tot de joc o să mă țiu

Haide ușurel ca vântu
Doar s'aprinde și pământu
Ușurel ca dragostea
Să s'aprindă pajiștea

Unde joacă văr cu văr
Aninoas'a calapăr
Unde joacă neam cu neam
Aninoas'a leuștean.

De ce joc dece-aș sări
Percă-mi sare sângele
De ce joc, dece-aș juca
Parcă-mi joacă inima.

Vai de mine iar e sara
Şi m'a bate mama iară
Că ş'asară m'o bătut
Cam şăzut cu badea mult
Să mă bată cât de tare
Pentru dânsu nu mă doare.







